

Signe se zmocnil pocit naprosté neskutečnosti. Bylo opravdu možné, že je tady – že sedí u tohoto obrovského stolu s věhlasným profesorem, vrchním velitelem ozbrojených sil a předsedou vlády své země? Několikrát zmateně zamrkala, jako kdyby se chtěla probrat ze sna.

Profesor pokračoval: „Jak jistě chápete, nezbývá nám mnoho času. Každým dnem výrazně narůstá riziko, že naši zemi napadnou buď Němci, nebo Rusové. Musíme jejich šifrování rozluštit, jinak hrozí, že Švédsko nezůstane dlouho svobodnou zemí – že bude vtaženo do války.“

Zmlkl a složil si ruce v klíně. Vrchní velitel se rozhlédl kolem stolu a pak vstal, založil si ruce za zády a začal k nim promlouvat autoritativním tónem: „Ve vás tři, které jste se tady dnes sešly, vkládáme velké naděje. A protože jde o přísně střežené tajemství, chtěli jsme, aby ostatní ženy uvěřily, že šlo o technický problém. Ve skutečnosti jsme pro tento úkol vybrali právě vás tři.“

Vrchní velitel pokynul směrem k profesoru Svartströmovi.

„Profesor Svartström je autorem souboru úkolů, které jste dnes plnily. Na základě vašich odpovědí jsme dospěli k přesvědčení, že jste těmi nejlepšími kandidátkami pro úkol asistovat panu profesorovi při tomto poslání. Všechny tři jste se dnes skvěle vyznamenaly a rovněž jsme zjistili, že vaše dnešní výkony jsou vysoce nad průměrem, jehož dosáhli muži, kteří stejný test podstoupili nedávno. Všechny máte pozoruhodně rozvinutou percepční inteligenci a vynikající předpoklady k tomu, co laicky nazýváme schopností řešit problémy. Máte výrazné matematické nadání, a v tomto směru jste pro nás největším překvapením vy, slečno Janssonová, vzhledem k tomu, že jste absolvovala pouze základní školní docházku. Jsme přesvědčeni, že v situaci, jíž naše země čelí, budete všechny ohromným přínosem. Do našeho projektu bude samozřejmě zapojen

i další personál, který ovšem bude informován pouze o zcela nezbytných faktech. Budeme ale od vás vyžadovat absolutní diskrétnost. O tom, na čem budeme společně pracovat, nesmíte mluvit ani se členy svých rodin, natož s přáteli. To se týká i eventuálních cest, na něž budete vysláni, i úkolů, které se vám třeba budou zdát zcela bezvýznamné.“

Signe pokorně sklonila hlavu a upřela pohled na desku stolu. Nemohla uvěřit, že předseda švédské vlády naslouchá někomu, kdo říká, že ona, právě ona, má nadání. Někomu, kdo říká, že v ní vkládá důvěru. Jako kdyby četl její myšlenky, vrchní velitel na ni kývl.

„Vy, slečno Janssonová, jste nedávno nastoupila do zaměstnání k profesoru Svartströmovi a vaším úkolem mimo jiné bude postarat se, aby jeho postižení náš projekt nijak neohrožovalo. Stanete se jeho očima. Na základě profesorových zpráv máme ve vaše schopnosti plnou důvěru. Rovněž na nás udělalo velký dojem to, jak jste dokázala odhalit nesrovnalosti v účtech profesorovy bývalé hospodyně. Přesně takové oči profesor Svartström i my potřebujeme – oči, které dokážou zaznamenat vzájemné souvislosti a nesrovnalosti. A proto doufáme, Signe, že uděláte všechno, co bude ve vašich silách, abyste profesoru Svartströmovi a Švédsku v tomto nelehkém poslání pomohla.“

Než se Signe zmohla na odpověď, vrchní velitel se otočil ke slečně Herrmanové.

„Elisabeth Herrmanová, vy jste dříve pracovala jako sekretářka na vrchním velitelství protivzdušné obrany a byla jste tím, kdo odhalil a poukázal na nebezpečného špióna, který se pokoušel švédské armádě podsouvat falešné informace. Navíc jste prokázala nadání pro řešení matematických problémů, které vysoce převyšuje běžný průměr, a výborně ovládáte němčinu, angličtinu a francouzštinu. Budete pro tento projekt velkým přínosem.“